

РЕШЕНИЕ

№ 1232

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11561** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. М. Й., с адрес в [населено място], чрез адв. М. В. против решение от 09.09.2021г., постановено от СРС, НО, 7 състав по нахд № 5078/2021г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление /НП/ №21-4332-004304/12.03.2021г., издадено от началник сектор към отдел Пътна полиция /ОПП/–Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/са й наложени административни наказания: глоба в размер на 800,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно, тъй като е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби или алтернативно да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, поради допуснати множество процесуални нарушения. Излагат се аргументи, според които СРС неправилно е приел, че неспазването на преклузивния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН за издаване на АУАН не е предпоставка за отмяна на НП. Сочат се нарушения на чл.42, чл.57 и чл.40, ал.1 от ЗАНН. Застъпва се

и становище, че скоростта на движение е измерена в единичен режим на заснемане, в противоречие с правилото на чл.9 от Наредба №8121з-532 от 12 май 2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Жалбата е аргументирана и с това, че не е посочен номерът на служебния автомобил, в който е било позиционирано АТСС, както и началото и края на контролирания участък. Иска се присъждане на направените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Отвратната страна не изразява становище по касационната жалба.

Заключението на прокурора е, че жалбата е основателна, а решението на СРС неправилно и незаконосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 09.09.2021г., постановено по нахд № 5078 по описа за 2021г. на СРС, НО, 7 състав. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

Лек таксиметров автомобил марка „Ф. Голф“ с рег. . [рег.номер на МПС] бил ползван от таксиметрова компания [фирма]. Съгласно пътна книжка. заверена на 15.10.2019г.. автомобилът се управлявал от четирима водачи. На 29.02.2020г. и на 01.03.2020г., автомобилът е управляван единствено от С. Й.. В тази насока са декларации по чл.188 от ЗДвП от 06.01.2021г. и от 17.02.2021г. съответно на Р. Й. Д. - ползвател на автомобила и на С. Й..

С. Й. на 29.02.2020г., в 12.14 часа. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към бул. Б. шосе. управлявала горепосочения таксиметров лек автомобил. На посоченото място максимално допустимата скорост за движение била 50 км/ч. за населено място, а касаторът се движил със скорост 117 км./ч.

На 17.02.2021г. на С. Й. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/за нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП, извършено на 29.02.2020г.. Въз основа на акта било издадено и обжалваното НП.

СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяната на атакуваното НП. До този извод е стигнал след като е приел, че съставянето на АУАН след изтичане на тримесечния срок от нарушението не е нарушение на процесуалните правила, тъй като актосъставителят А. е бил изправен пред обективни трудности по откриване на нарушителя.

Решението е правилно. Не са налице съществени нарушения на процедурата по издаването на АУАН и оспореното НП.

Съгласно разпоредбата на чл.34, ал.1, изречение второ от ЗАНН, административно-наказателното производство не се образува, а образуваното се прекратява, ако: не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване

на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.

Първата хипотеза касае нарушителя, извършил административно нарушение, а втората ограничава срока на издирването му до една година, респективно две години, след изтичането на който се преклудира възможността да бъде съставен АУАН, с който да бъде поставено началото на административно-наказателното производство. Моментът на откриване на нарушителя е фактически въпрос, който подлежи на изследване във всеки конкретен случай и по отношение конкретното лице, чиято административна отговорност се ангажира. Тримесечният срок започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. В случая процесният автомобил е ползван от таксиметрова компания и е управляван от четирима водачи. За първи път на 06.01.2021г., с предоставената информация от Р. Д. са събрани данни, че С. Й. е управлявала автомобила на 29.02.2020г. Тримесечният срок за съставяне на АУАН за касатора е започнал да тече от 06.01.2021г. Едногодишният срок за издаване на НП обхваща периода от 29.02.2020г./датата на извършване на нарушението/ до 29.02.2021г. АУАН е съставен на 17.02.2021г. Следователно административно-наказателното производство е започнало в тримесечния срок от откриване на нарушителя и преди изтичане на едногодишния срок.

Констатираното бездействие на актосъставителя след откриване на нарушението до откриване на нарушителя не изключва административно-наказателната отговорност на касатора след като е ангажирана в предвидения в закона едногодишен срок.

АУАН и НП са изготвени в съответствие с предвиденото в чл.42 и чл.57 от ЗАНН съдържание. Не е допуснато нарушение и на чл.40, ал.1 от ЗАНН – АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и един свидетел. След като нарушението е установено с автоматизирано техническо средство АУАН не може да се състави в присъствието на свидетели очевидци. Съставяне на акта в присъствието на един свидетел не е съществено нарушение, тъй като съгласно чл.40, ал.4 от ЗАНН, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели.

Обстоятелството, че в НП не е посочено в какъв режим на работа, съгласно техническо описание и инструкция за експлоатация за средство за измерване TFRI-M е бил уредът при установяване на нарушението не е основание за отмяна на НП. В НП следва да е описано нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. С разпоредбата на чл.57 от ЗАНН, която определя какво трябва да съдържа НП не е предвидено посочване на режимът на работа на техническото

средство, с което е установено нарушението. Начинът на установяване на нарушението и доказателствата, които го установяват са записани както в АУАН, така и в НП, а доказателствата са част от преписката. Правото на защита не е нарушено.

Съдът не кредитира възраженията на касатора във връзка с номера на служебния автомобил, в който е било позиционирано АТСС, началото и края на контролирания участък, лицето, което е свалило видеоклипа и което е извършило настройката на ползваното техническо средство. Данните за посочените обстоятелства не са посочени в ЗАНН като част от съдържанието на НП. В преписката е приложен Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, в който са посочени: техническото средство, мястото на контрола, посоката на движение на МПС, ограничението на скоростта, режимът на измерване, посоката на задействане, номерът на служебния автомобил, в който е разположено техническото средство, съгласно изискванията за обслужване на производителя, кога е преминало метрологична проверка и до кога е годно за експлоатация, начало и край на работа, № на първо и последно изображение, брой на установените нарушения, броят на свалените статични изображения и лицето, което ги е свалило, датата на приемане и броят часове на работа на АТСС на мястото на контрол и имената, длъжността и подписа на началника на структурното звено, който е проверил данните. С цитирания протокол касаторът се е запознал по време на производството пред СРС и не го е оспорил. Възраженията са необосновани и неоснователни.

С оглед на изложените съображения настоящия съд намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора неоснователна е претенцията на касатора за присъждане на разноски за двете инстанции. Ответникът не е претендирал възстановяване на разходи.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.09.2021г., постановено по нахд № 5078/2021г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

